

Tweede dichtbundeltje

Steven van Schuppen
Zomer 2014

All are welcome*

Free Presbyterian - Gods gastvrijheid kent geen grenzen
Voordat slang en ezel hebben kunnen spreken
heeft de vis u opgeslokt en uitgespuugd
om andermans verderf te mogen preken

Verstopt achter hoog opgeschoren zondagsrust
De heilige ijver op de hielen
Stiekem zwelgend in de lust
het doopceel te lichten van alle zielen

die aan uw vaste vorm ontsnappen
totdat het zweepje van het oordeel
de eigen gelederen komt plagen

God houdt niet van gereformeerde grappen
beantwoordt elk verholen oordeel
met dodelijk verliefde vragen

Steven van Schuppen
Camusterrach, augustus 2003

*opschrift op het uitnodigingsbord van de Free Presbyterian Church van Camusterrach in de westelijke Schotse Hooglanden.

Beachclub Queen Suburbia

Bijna altijd was je er Zelfs aan het stilste strand
Als ik maar diep genoeg de branding in ging
Ook in de verborgen decemberherinnering
kreeg de koude onderstroom onverwacht de gloed

van je aanstekelijke schaduwshater
Echo van de laatste stuiterspringvloed
die huis,haard en have omsingelde
Onze worsteling onder water boven water

om voorlopig niet meer boven te komen
In het vruchtwater van ziel en zaligheid
door het dolfinarium van nooit meer tevreden

dansen we ons ballet van dralen en dromen
Dwaalcatalogus van onvermijdelijk eindig verwijt
We strelen de lekkerste leugentjes van ons eeuwig leven

Steven van Schuppen
Den Haag, Stille Strand; 18 augustus 2014

Branding

Voordat je kunt drijven moet je je eerst in de golven werpen
Jawel - dwars door de branding van de dappere zonde heen
voordat je de huiverkunst van het surfen mag beproeven

We zouden het ook samen kunnen proberen
in de diepten van onze lekkerste angst bijeen
op naar de toppen van dat o zo verheven genoeg

Daar verderop lokken nieuwe veelduizenders van onuitstaanbaar eeuwig geluk
Omkeren dus, terug naar de lage liefde van niet en van geen
van geen wetten en van niet weten maar van elkaar verzoeken

De heiligste schaamte als schunnig begeren
Ik jeuk jouw extase jij strekt mijn been
langs de hoogste couture van ons liefste rafelondergoed

Steven van Schuppen
Den Haag , 6 april 2014

Debiteuren crediteuren

Je zat daar zo stilletjes weggedoken
Toen weigerde je kassa de rekening op te maken
Een stroomstoring deed de telramen staken
Het kil do-ut-des resoluut verbroken

Kom achter je altaar vandaan
Niet langer in de rij van de onzalige rekenschap
Ik kan niet meer met je dansen maar je des te beter verstaan
beter dan vroeger Op onze eerste stap

kwamen we de huilgierige schater tegen
Die gaan we nu verslaan
Verslaan? We bieden hem onze heilige kwetsbaarheid aan

Onweerstaanbaar als overmoedig verlegen
Argeloze BTW van repeterend overslaan
Wij kleine debiteuren van de jongste liefde sluiten achter aan

Steven van Schuppen
Den Haag [Spuistraat], 19 november 2013

Eén april

Je trekt je één-april-gezicht
Onweerstaanbaar ondoorgrondelijk
Terwijl ik de kus lust
die mijn onschuld verschalkt

Het blauwe boos in je ogen
Bliksem van de late middag
in het warme hangen van juli
op weg naar de langste nacht

Ik hou niet van de brede boezem
Het oude zweet
van een verregende septemberdag
Bomen en uiers treuren

December – je hart mag dan koud zijn
Tótdat je tijdens het afstrijken van de laatste zwavelstokjes
het puntje van je tong prijsgeeft
Zoen van overtijdig spel
de wintertijd van 1 april voorbij

Steven van Schuppen
Den Haag, 1 april 2004

Genoeg

Genoeg !
De ruimte is al boordevol
met woordmuzak

Maar toen kwam jij
Geen woord maar een oogopslag
Een korte aarzeling toen je wilde oversteken

Jouw motorische stamel
tussen pas op de plaats
en hinkstapsprong

vormde het zwijgende beginakkoord
Mijn antwoord glimlachte kom maar
met het kuiltje in mijn kin

van echt en toch waar
Met de hakken over de sloot
veroveren we de goudgeveinsde onderkant

Steven van Schuppen
20 juni 2012

Introitus

Achter het rotsblok kwam je tevoorschijn
Schiereiland te midden van schor en zomp
Je muiltjes waren blijven steken
Spijkerschoenen in elegante overmoed

Het braambos wilde maar niet branden
Het wonder liet ons keihard in de steek
Wedren van kalvende achterlanden
Schijnritueel van de toegewijde leek

Genoeg braaf en best proberen
Ik roep je met onze sluwe sleutelspreuk
en kom dan klaterkoud naar binnen

Dankzij ons onbeholpen manoeuvreren
ligt de verhevenste geest nu in een deuk
Stiekem genot buiten alle zinnen

Steven van Schuppen

Applecross/ Torridon 31 augustus 2014

Je had een sikje

Je had een sikje
een streepje donshaartjes
van je onderlip tot in
het kuiltje van je kin
zwart op het wit
van je maagdelijke huid
blauw dooraderd
als de zee die zijn weg zoekt
in de kwelder van spel
dat op de Derde Dag begon
en nooit zal ophouden
ook niet nadat we samen
ons Mene Tekel hebben aangekeken
Dan begint het pas
Getijden in de hoogste versnelling
Hartritmestoornis van de zonde
die zijn eigen zaligheid verdient

Steven van Schuppen
Den Haag, herfst 2006

Je moet me komen opzoeken

Je moet me komen opzoeken
aan het ziekbed van verlangen
Een muzikale fruitmand
vol distels van de hoge lust

Vergeelde vijgebladen
bedekken de vloer van de OK
Ingrep van de vingertoppen
Liplezen achter de jongste huid

Kom maar Sta op en wandel
Het nieuwe leven fluit naar hoer en bruid

Steven van Schuppen
November 2006

Je was me te sloom af

Je was me te sloom af
Jouw rust gaf je een comfortabele voorsprong
op mijn blinde spurt
Verleiding van je mooie lange flirt

Je was me te onhandig af
Jouw aarzeling gaf je een benijdenswaardige achterstand
op de lengte van mijn overdadige gewas
Lofzang op jouw schuchtere nekgras

De liefste zaaisels van kort geleden
laten zich ogenschijnlijk gedwee terugsnoeien
om vanuit de wortels van onze kracht

ontsproten uit lieflijk teruggesneden
weerbarstig jennend door te groeien
tot de jeuk ons schaamteloos toelacht

Steven van Schuppen
29 april 2012

Kleine soldaat

Als twee druppels water - Lola met je spitse tuitgezichtje
maar dan dertig jaar jonger
Je motoriek even bakvisachtig onwennig als je prille jaargang
Maar jij kleine soldaat bent voor niks nie bang

Blijf trouw aan je eigen ritme
Onbedoeld martiaal kom je op me af
Geen heupwieg maar wel een frêle frons
Uitnodiging tot onze stramme dans

Recht door zee de zandmotor over
dans je met mij de tango van de hinkepoot
Achter de deining van de overkant

worden alle kreekruggen veroverd
bekreunen we ons om de verleidelijke dood
En je lippen souffleren terloops onze schuwe schande

Steven van Schuppen
Kijkduin, 8 augustus 2014

Kwijtschelding

Gewichtig trok je je rekening
met het bijbehorende mondgezicht
de hoeken nadrukkelijk naar beneden
Zuur van gecijfer, strak van plicht

Voor het minste gebaar had je nog geen ruimte
Bestudeerd geschutter als levensverhaal
De god van de samengeknepen billen
prevelt zijn magere lichaamstaal

De zucht van het liefste leed geeft verlichting
De verdwaalde engel strijkt neer
op de brandkast van afgunstig verdriet

zingt hij het coda van loutere opening
Jubeljaar van plotselinge ommekeer
in de zee van het finale ondeugend om-niet

Steven van Schuppen
Applecross, 3 september 2014

Laatste Avondmaal

De catering even eenvoudig als liefdevol
gedirigeerd door jouw kleine glimlach
Maar je had niet op de waard gerekend
Even zoete belofte als hard gelag

Subtiele stigmata op je wangen je slapen
verraden de binnenpretjes van je lijdensverhaal
Genotzuchtig verloren verraden
Ons offer in roekeloze lichaamstaal

Zalven nee niet zalven
Achter de rasp van je hemel huid
heb ik mijn vinger toppen gespannen

Op de sonate van ons kabbelkalven
spelen we de pathetique van hoer en bruid
Geheim oorlogje tevergeefs verbannen

Steven van Schuppen
Kijkduin, 28 augustus 2014

Mare Nostrum

Je bent mijn kleine lieve zee
k' Wil je slinkend water houden
Zout in mijn plooiën met me mee
Schilfers van schurend vertrouwen

Je bent mijn miezerig verdroogde zee
Triest als de gestrande schepen
op de slikken van lui en schaamteloos nee
Rauw als domweg vergeten

Je bent mijn stiekem opkomende zee
Eerst nog schier, schuw en schuchter
Later aanzwellend maar ook dan nog steeds gedwee
door de kreekjes van bijtende schater

En dan lijkt onze witte kracht toch onstuitbaar
Springvloed van sublieme extase
Maar vlak vóór de top dompelt het luttele gebaar
ons in de diepte van verleidelijke schaamte

Steven van Schuppen

App;lecross Bay / Culdui 2 september 2014

Marianne revisited

Furie van mijn vertrouwde vrijheid
toch weer onverwacht teder als je rosse vacht
Kijk uit - die richting loopt echt dood
Eén schijnbeweging en dan weer op volle kracht

vooruit! vooruit? Een revolutionaire springprocessie
van hinkstapsprong tot permanente chachacha
Onze omkering van de taaiste depressie
zet de wereld op de kop de liefde achterna

Menselijk tekort wordt de nieuwe strijd
Rede door onze romance verleid
om niet aan de rand van de wereld te blijven steken

De douaniers van het vlees om de tuin geleid
hebben we het bed van de overgave gespreid
om tot de jongste vrijheid door te breken

Steven van Schuppen
21 april 2012

Mimicri

Je had je in je zwarte haardos willen verhullen
met alleen het miniscule neusje nog in het oog
Maar plicht en professie temden je krullen
Mijn blikken lonken langs je gladde nek omhoog

Ik moet me nu ook bloot gaan geven
zo jennen jouw ogen me: Jij harig beest
met wipneus en slordig stoppelleven
dat is nu echt wel mooi geweest

Ga jij je ook maar eens echt vertonen
slechte of beste kant om het even
Maar wel zo geschoeid en geschoren

dat onze lijven schrijnend elkaar zijn uitverkoren
In de schede van beschroomd gedreven
geniet onze liefste lust onze wrevele dromen

Steven van Schuppen
Den Haag, 10 december 2013

Mimicri II

Was je het toch? Hoogblond dit keer
Achter de tapkast van verloren voorbijschieten
Opgedoken aan het tafeltje naast me
Ook het kleine lachje was er plotseling weer

In het gesprek met je triestmooie dochter
in de babybrabbel van het nieuwste verhaal
dat de verlamdendste muizenis doet vergeten
Ginnegap om de klikklank van de taal

Je moest ineens vreselijk om me lachen
om mijn neus mijn baard mijn witte grijs
en om de krul die zich eigenwijs verzette

Mijn ogen likten in gedachten
de slordige sproeten op je arm borst en dij
Hoe kan ik je schielijke vlucht beletten?

Steven van Schuppen
Applecross, 5 september 2014

Nocturne

Je spoor van tegel en tred
vervaagde in een venijnig zandstormpje
Ik jou kennen? Ik wil je niet kennen
maar raden, vermoeden, overleven

om je dan opeens te betrappen in ons boshol
opgevouwen in je eigen leven
Ik kruip in de holtes van ons verraden geheim

Uit het luie vocht van de late middag
klimmen we de vroege avond in
Boven in de toppen van de nacht
fluiten we ons onuitstaanbare liefdesrefrein

Steven van Schuppen
Den Haag, 29 mei 2013

Schervengericht

Vannacht is de hemel ingestort
De ochtend veegde de scherven bij elkaar
voor het mozaïek van weemoed en staar
Geluk ziet zwart van gevaar

Lekker dichtbij likt het oog de huiver
Bang springt dapper naar achteren toe
Renversement des alliances
Pointillisme wordt zijn tover nooit moe

Het ostracisme van de hoge toon
wijst ons lichaam als schuldig aan
Maar na het triootje van lijf lust en ziel
is het vonnis stilzwijgend van de baan

De avond blijft met de brokken zitten
troeven in het eindspel van verzot en verheven
Een flirt die eeuwigheid verraadt
in de wil tot kleinste meervoud gebleven

Steven van Schuppen
Mei 2003

Zomerdood

In de winter sluipt de dood de huizen binnen
En als hij in de lente net zo sluiks zijn hielen licht
is zijn grootboek ongewild licht van de opstandigheid der zinnen
De mateloze levensmoed van een ongerijmd gedicht

Maar hij komt terug: zodra het even stil is
grijpt hij zijn kans, de zomer is de beul
Leven veroordeeld tot een onverbloemd verbloeien
berooft van zijn geheimen gaat alsnog teloor

Reddeloos? Nee want jij die het gevaar niet kent
pakt nu het roer – na het verwelken en verdorren
zingen herfst en storm van wat je wilt en wie je bent

en worden gaat - dwars door de stramme banden van het nutte leven
trek je een dartel spoor van lust en geest
Gods choreografie tot levenskunst verheven

Steven van Schuppen
Zomer 2001

Schatplichtig aan *En Hiver* van Rainer Maria Rilke en *Bekering* van Gerrit Achterberg